

Dávám kabát na věšák - Zagorová, Hana

Podzim barvu měl přepestrou,
přišel's, bohužel, za sestrou
s kytkou krásnou, nezvyklou.
Snad ti tenkrát uniklo,
že ti dávám,
že ti dávám kabát na věšák.

Ty's jí kytku dal s objetím,
pak jste vešli dál vzápětí.
K čaji místo prostřené vám a lásce,
pro mě ne..
Já dávám, já dávám kabát na věšák.

Má sestra kabát nevěší, ta kytky dostává.
Však mě to vůbec netěší,
že v koutě vždycky zůstávám.
Má sestra ta je bez kazů a kladná - to já vím.
Změní tě k svému obrazu - však to ti nikdy nepovím.

Chodíš pořád k nám, co já s tím.
snad tě trochu znám, trošku vím.
Kytku stejnou přinášíš
dnes jak dřív mě poplaší,
když ti dávám, když ti dávám
kabát na věšák.
Mě dál nevnímáš jako dým.
sestru zajímáš, jaký div!
Mám tě ráda, snad i ji,
tak vám lásku promíjím.
Když ti dávám,

když ti dávám kabát na věšák.

Má sestra kabát nevěší, ta kytky dostává.

Však mě to vůbec netěší,

že v koutě vždycky zůstávám.

Má sestra ta je bez kazů a kladná - to já vím.

Změní tě k svému obrazu - však to ti nikdy nepovím.

Však to ti nikdy nepovím.